

ЗУСТРІВШИСЬ з Валентиною Петрівною Кицун, вчителькою Рокитнівської середньої школи №3 на початку цього року, найперше запитала: "Як зустріли рік новий?"

— З надією на краще, з оптимізмом і вірою в майбутнє. — відповіла вона.

А її життя, теперішнє і майбутнє, — це її вихованці, сім'я, рідні й близькі і, головне, щоб на них всіх вистачало добра та радості, тоді й вона почуватиметься щасливою.

І якщо святкування Нового року стало пам'ятною подією, то не менше запам'яталася вчительці першOVERеснева зустріч нового навчального року, коли після літніх канікул вона знову зустрілася зі своїми колегами, а найголовніше — вихованцями. Скільки радості відчула при зустрічі з дітьми, скільки цікавого вони розповіли, поділилися спогадами і довірили їй свої найпотемніші думки, бо вона для них — добра наставниця, старший друг, турботлива мама. Вона завжди підтримає, розрадить, захистить, дасть напутню пораду, навчить всього, чого сама навчилася від своїх батьків, людей, природи.

БАГАТО чому навчилася Валентина Петрівна

у свого чоловіка Михайла Захаровича Шкорopaда. Саме під його керівництвом вона розпочала свою трудову біографію у Єльнівській неповній середній школі, куди отримала направлення на роботу після закінчення Дубнівського педагогічного

гогічний досвід, людяність дозволяють їй заглянути в душу кожної дитини, розвинути в ній те хороше, що на перший погляд малопомітне. Найважливішим вважає в своїй роботі сформувати у дітей інтерес до навчання, закласти основи знань та

вкладає у справу навчання і виховання усю свою педагогічну майстерність, усі свої творчі здібності. Але переконливішим будь-яких слів є її уроки, які вчителька проводить емоційно, на високому методичному рівні. Вона вважає, що процес навчання

точною і виразною. Вчителька старається ввести їх в активний словник учня, навчити користуватись ними в мовній практиці.

НАЙВАЖЛИВІШИМ елементом педагогічного процесу вчителька вважає підготовку і проведення уроків. Її уроки завжди продумані, методично завершені, насичені ілюстративним матеріалом. Вона віддає перевагу таблицям багаторазового використання. Це, зокрема, перфокартки, "Таблиці від Міркувалка". Щоб таблиця чи схема не набридала дітям, час від часу урізноманітнює їх, ускладнює завдання.

Цікаво проходять уроки математики. На уроці учні працюють з різними картками, виконують завдання казкових героїв, подорожують по Математичному океану, вирушають у математичні джунглі, де виконують завдання їх мешканців. Все це захоплює дітей і вони з першого класу чекають на уроці чогось цікавого. І навіть найважчі теми, подані у вигляді казки, гри, здаються звичайними і простими.

Постійно передбачається на уроці зворотний зв'язок за допомогою кругів-сигналів "Сонечко". (Закінчення на 2-й стор.).

ВЧИТИСЬ, ЩОБ НАВЧАТИ

училища.

— Він сприяв моєму становленню, як педагога, вчив секретам вчительської професії, допоміг повірити в себе, бути впевненою в своїх силах, привчив до дисципліни і порядку. Багато дав мені і в творчому плані. Я й сьогодні у важку хвилину звертаюсь до нього за порадою і підтримкою, бо знаю, що він знайде правильне рішення у будь-якій складній ситуації, допоможе словом і ділом, — розповідає Валентина Петрівна.

Звичайно, багато запозичила Валентина Петрівна знань і досвіду у тих, хто навчав і допомагав працювати, але вона й сама талановита від природи, наділена кращими духовними якостями — скромністю, добротою. Чутлива спостережливість, багатий життєвий і педа-

умінь, підготувати до складного й відповідального періоду — навчання у середніх та старших класах.

УЧНЯМ у її класі затишно і радісно. З допомогою батьків, своєю працею створила прекрасний кабінет початкових класів. У ньому діти знаходять все, що необхідне для навчання і відпочинку. Тут є належне обладнання, унаочнення, дидактичний матеріал з усіх предметів. І цю творчу лабораторію вчителька постійно поновлює, поповнює новими матеріалами.

Період початкового навчання — відповідальний момент у житті дитини. Саме в цей час їй необхідні найпильніша увага, піклування, любов класовода й батьків. Якщо вчитель задовольнить цю потребу, то розбудить повагу до себе і потяг до знань.

ВАЛЕНТИНА Петрівна

насамперед повинен бути творчим, завдяки якому формувались би пізнавальні інтереси дітей, розвивались їх здібності, самостійність мислення, бажання і вміння активно працювати — така позиція вчителя.

Учні В. П. Кицун — безпосередні учасники навчального процесу, вміють самостійно мислити, активні у пізнавальній діяльності. Вчителька ніколи не повідомляє школярам те, що вони спроможні побачити і зрозуміти самі. Активізують пізнавальну діяльність дітей цікаві розповіді, незвичайні факти, повідомлення, які часто використовує вчителька.

На уроках навчання граматики вона намагається показати школярам красу рідної мови, її мелодійність. Синоніми у словниковому запасі дитини роблять мову

ТВОЇ ЛЮДИ, РОКИТНІВЩИНО

ВЧИТИСЬ, ЩОБ НАВЧАТИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Учень має змогу оцінити складність завдання, що виконує, а вчитель бачить прогалини у знаннях учнів.

НЕ МЕНШ важливо сформувати у дітей навички письма. Нелегко маленьким рученяткам писати рядочки букв, з'єднувати їх у склади і слова. І передбачлива вчителька придумала як полегшити цю працю: за кожний написаний рядок нагорода — ромашкова або макова пелюстка, квітка у віночок, промінчик до сонечка. І стараються діти, щоб до кінця уроку сталося диво: написав рядочки — зацвіла ромашка або мак, сплівся віночок, заграло промінцями сонечко. Щоб слова у реченні не зливалися, діти залишають їм стежечки, а щоб правильно з'єднувалися букви типу ся, ля, ам, ая, вони повинні "взятися за руки".

У наступних класах ігор стає менше, але кількість цікавих уроків не зменшується. При вивченні теми "Частини мови" у 4 класі урок пройшов у вигляді "Захисту знань", де основна роль нале-

є Олена Ткаченко, Віта Пахнюк, Оксана Хмельовська, Яна Васюк. Завдяки спільним зусиллям вчительки і учнів цікаво пройшли ігри "Поле див", "Простіше простого", "Поклик джунглів" і інші.

Вчителька постійно спілкується з батьками своїх вихованців. У класі оформлено спеціальний "Робочий куточок", куди заносяться результати успішності учнів з математики, читання і ін. В будь-який час батьки можуть ознайомитися з даними про навчання їх дітей. Тому й не дивно, що успішність у 4-А класі хороша. З 26 учнів, яких навчає Валентина Петрівна, 11 — відмінники, вісім вчать на "4" і "5".

ЯК ДОСВІДЧЕНИЙ педагог і людина з високими моральними якостями, Валентина Петрівна завжди вірно оцінить ситуацію, яка складається між людьми, котрим доводиться постійно між собою спілкуватися. До старших товаришів ставиться шанобливо і завжди прислухається до їх порад, разом з тим ніколи не відмовить тим, хто звертається до

товуються уже з першого класу: "Склади речення із поданих слів", "Склади текст з окремих речень", "Розташуй речення за порядком", "Встанови межу речень" тощо. Учні працюють творчо і це дає належні результати.

ВЕЛИКУ роботу здійснює вчителька як на уроках, так і в позаурочний час по вивченню народознавства. Уроки, побудовані на народознавчій основі, пробуджують у дітей бажання знати свій рід, свій край, творити радість і добро людям. У цьому допомагають скарби народної творчості. Позакласні заходи, які організовує вчителька, — "Без верби і калини — нема України", "Ясне сонечко — рідна матінка", "Пісня в маминій світлиці", "У світі жартівливої української пісні", "Любіть Україну" — надовго запам'ятаються учням та їх батькам. Діти вчаться любити і шанувати рідну Україну, проймаються глибоким почуттям господаря нашої землі.

Є чим зайнятися учням і під час перерви, тому вони не поспішають вибігати з класу, а із задоволенням проводять свій час поруч з однокласниками і вчителькою. У класі оформлено куточок відпочинку, де є різні настільні ігри, фільмоскоп, магнітофон. Також є куточки народознавства та природи.

Надовго запам'ятаються учням цікаві виховні-заходи, свята, які вчителька готує і проводить разом з своїми вихованцями. Зокрема, відзначення Нового року, Різдва Христового, 8 Березня, Дня іменинника тощо. Вчителька дає змогу своїм вихованцям проявити ініціативу у підготовці і проведенні цих заходів. Її надійними помічниками тут

покладається на них, коли потрібна їх допомога.

В. П. Кицун має звання "Вчитель-методист", нагороджена значком "Відмінник освіти України" та почесною грамотою Міністерства освіти України. Вона — керівник районного методоб'єднання вчителів початкових класів, семінару "Школа молодого вчителя".

ПЕДАГОГІКА міцно ввійшла у сім'ю Шкоропадів. Валентина Петрівна та її чоловік Михайло Захарович виховали сина Віктора, котрий нині закінчує Рівненський педагогічний інститут, а значить, незабаром стане вчителем і надійно продовжить сімейну традицію — вчитиме і виховуватиме підростаюче покоління. Вони прищепили сину любов до книг, бо самі постійно читають, здобувають все нові й нові знання, щоб потім щедро передавати їх іншим.

— Найбільше подобається мені навчати першокласників, — розповідає Валентина Петрівна. — Вони такі довірливі й допитливі, цих малих дослідників цікавить все. Тому, дивлячись на них, відчуваєш, яку велику відповідальність береш на себе, і це почуття настроює на наполегливу і творчу працю.

Нині Валентина Петрівна навчає четвертокласників, а це значить, що 1 вересня, з початком нового навчального року, вона знову зустріне в своєму класі "першачків", знову сходинка за сходинкою вестиме їх у світ знань, вчитиме доброму, розумному, вічному. Таке її покликання, саме цьому присвятила своє життя, і хочеться побажати їй успіхів у її нелегкій і благородній справі, творчого натхнення і великого людського щастя.

А. ПЕТРОВА.